

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518202464
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3518202464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951 proti žalovanému G. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. nad I., O. XXX/XX, o zaplatenie 1.355,89 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5Csp/77/2018-468 zo dňa 12. júna 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. potvrdzuje.

Žalovanému sa náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.355,89 eur spolu s úrokom z meškania vo výške 8,00% ročne zo sumy 1.355,89 eur od 08.06.2018 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 150,- eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc nasledujúcim mesiacom po mesiaci v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo len jednej splátky /výrok I./, vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol /výrok II./ a žalobcovi priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% /výrok III./. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie istiny 1.355,89 eur a úroku vo výške 28 % ročne zo sumy 1.355,89 od 08.06.2018 do zaplatenia s odôvodnením, že so žalovaným uzavrel zmluvu, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet. Strany sporu ďalej dňa 03.05.2013 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit na prečerpanie vo výške 700,- eur s variabilnou úrokovou sadzbou 19,90% ročne. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k zrušeniu povoleného prečerpania. Žalovaný sa následne dostal na účte do nepovoleného prečerpania a tento dlh nevyrovnal. V súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu v spojení s výveskou úrokových sadziieb je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28% ročne. Súd vykonal vo veci dokazovanie. Zo zmluvy o osobnom účte vyplynulo, že strany sporu uzavreli dňa 25.09.1995 zmluvu o osobnom účte predmetom ktorej bolo zriadenie a osobného účtu žalovaného č. 5801003001, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli podmienky pre zriadenie a vedenie osobného účtu. Medzi stranami bolo zmluvne dojednané, že na osobnom účte nie je možné vykonávať platobný styk vyplývajúci z podnikateľskej činnosti (bod 3 zmluvy). V prípade debetného zostatku na osobnom účte je banka oprávnená úročiť tento zostatok sankčnou úrokovou sadzbou vo výške 20% ročne (bod 7). Banka môže zmluvu vypovedať s účinnosťou ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa výpoveď doručila klientovi (bod 8). V prípade, že banka vypovedá zmluvu, je klient povinný banke písomne oznámiť, ako má banka naložiť s kreditným zostatkom účtu a rovnako je povinný vysporiadať prípadný debetný zostatok. Ak klient nevysporiada debetný zostatok, postupuje

pobočka banky podľa všeobecne platných predpisov (bod 26). Zo zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 03.05.2013 vyplýva, že žalobca - banka, zriadila žalovanému ako klientovi na účte uvedenom v predchádzajúcom bode povolené prečerpanie do výšky limitu 700,- eur, variabilná úroková sadzba je 19,90%. Okrem zmluvy žalovaný svojim podpisom potvrdil, že prevzal „Európske informácie o spotrebiteľskom úvere, týkajúce sa povolených prečerpaní“. V nich sa v bode 2 uvádza, že výšku limitu prečerpania má banka právo kedykoľvek prehodnotiť a následne je znížiť, resp. limit povoleného prečerpania zrušiť v zmysle podmienok uvedených vo všeobecných obchodných podmienkach. V bode 3 je uvedená výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru 19,90%. Táto sadzba je variabilná. Banka má právo zmeniť úrokovú sadzbu a to kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu. Peňažné prostriedky čerpané nad výšku limitu povoleného prečerpania sú úročené úrokovou sadzbou 19,90% a zároveň sankcionované úrokom z omeškania, ktorého aktuálna výška bola uvedená vo výške 5% ročne. Z výpisu z účtu za obdobie 01.06.2018 - 07.06.2018 je zrejmé, že žalovaný mal ku dňu zrušenia t.j. 07.06.2018 na účte zostatok mínus 1.355,89,- eur. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“). Podľa VOP účinných 01.04.2013 od teda ku dňu uzavretia zmluvy o povolenom prečerpaní v bode G. Osobný účet- banka osobné účty zriaďuje pre fyzické osoby- občanov. Banka poskytuje v rámci riadenia osobného účtu bankové produkty a služby v rozsahu určenom bankou, ktorý zverejňuje v obchodných priestoroch banky alebo na internetovej stránke banky. Podľa bodu T- Povolené prečerpanie - občania bod 1. banka je oprávnená zriadiť klientovi povolené prečerpanie po splnení podmienok stanovených bankou ktoré sú najmä vek, kreditné obraty na účte, pravidelnosť ich realizovania a dobrá platobná disciplína klienta. a to v rámci maximálnej výšky limitu povoleného prečerpania. Úroky sa vypočítavajú len zo sumy čerpaných peňažných prostriedkov (bod 5) Úroková sadzba je variabilná, zverejnená v obchodných priestoroch banky a na internetových stránkach banky. Banka má právo kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu zmeniť úrokovú sadzbu. (bod 6). Podľa bodu 10 písm. a) klient je po zriadení limitu Povoleného prečerpania povinný neprekročiť jeho výšku. Podľa bodu 13 zmluva je uzavretá na dobu neurčitú. V bode 13 sú vymedzené dôvody zániku zmluvného vzťahu, s tým, že zánikom zmluvného vzťahu dochádza k splatnosti všetkých záväzkov klienta voči banke. Z VOP účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania t.j. ku dňu 01.03.2018 mal súd preukázané, že úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu bol určený vo výške 28 % ročne. Z výpisu z účtu za obdobie 01.03.2018 do 29.03.2018 vyplýva, že banka žalovanému oznámila, že výška limitu jeho povoleného prečerpania je 0 eur. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní dňa 12.06.2019 uviedol, že istinu, ktorá predstavuje rozdiel medzi kreditným a debetným obratom na účte je ochotný žalobcovi zaplatiť. Informoval sa u žalobcu na možnosť splátkového kalendára, ale tento mu bol zamietnutý a celkovú dlžnú sumu mu vyrátali na 1.800-1.900,- eur. Rozdiel tvoria rôzne poplatky a sankcie, ktorými žalobca navyšoval jeho dlžnú sumu a tým ho dostal do problémov. Je nakoniec aj rád, že mu žalobca nakoniec tento účet zrušil, pretože mu aspoň prestal posilať upomienky, z ktorých jedna stála 15,- eur. U žalobcu mal celkovo tri úvery a tento kontokorent. Dva úvery stihol vyplatiť, ale tretí nevládal a vždy keď vložil nejaké finančné prostriedky na jeho úhradu, banka si to započítala na úhradu prečerpania kontokorentu. Poukázal tiež na výšku požadovaných úrokov, ktoré mu prídu úžernícke. S priznaním zákonných úrokov vo výške 8% súhlasil. Požiadal o to, aby mu dlžná suma bola uložená v splátkach po 150,- eur, čiže by žalovanú sumu splatil skôr ako do roka. Momentálne je riadne zamestnaný výška jeho príjmu dosahuje 900,- eur v čistom. Je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Náklady spojené s bývaním dosahujú výšku 160,- eur, medzi jeho záväzky patria: splátka poštovej banke 150,- eur mesačne, splátka pre Intrum vo výške 100,- eur, splátka inej fyzickej osobe, od ktorej si požičal na vyrovnanie svojich záväzkov vo výške 690,- eur. Tam by mal zaplatiť ešte 9 splátok. Do takejto dlhovej špirály sa dostal potom ako mu Prima banka zrušila povolené prečerpanie, on nevládal uhrádzať svoje záväzky a tie sa mu predčasne zosplatnili. Svojich záväzkov si je vedomý a určite ich chce uhradiť.

2. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 708 ods. 1, § 710 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1 až 3., ods. 5, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 25f ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Uviedol, že žalobca preukázal, že pre žalovaného zriadil a viedol účet č. 5801003001, tak ako to preukazujú k žalobe pripojené podrobné výpisy z účtu. Súd preskúmal obsah predmetnej zmluvy o osobnom účte zo dňa 25.09.1995 a zmluvy o povolenom prečerpaní na účte zo dňa 03.05.2013 a zistil, že obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy. Z predložených výpisov z účtu mal súd preukázané že žalovaný sa dostal do nepovoleného prečerpania pričom rozdiel medzi kreditnými a debetnými položkami predstavoval žalovanú istinu 1.355,89 eur, ktorú žalobcovi priznal. Túto skutočnosť nerozporoval ani žalovaný. Žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, preto vzniklo

žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania. V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal žalobcovi úroky z omeškania z nezaplatenej istiny vo výške 8 % od 08.06.2018 do zaplatenia. Vzhľadom na sociálnu a finančnú situáciu žalovaného, súd mu povolil uspokojiť nárok žalobcu v splátkach. Žalovaný je riadne zamestnaný, takže je predpoklad, že bude schopný pravidelne splácať uloženú sumu, avšak vzhľadom na jeho existujúce úverové zaťaženia a absenciu úspor v súčasnosti nie je v jeho silách uspokojiť pohľadávku žalobcu v celosti bez ohrozenia základných životných potrieb seba a svojej rodiny. Výšku splátok súd určil tak, aby bolo v možnostiach žalovaného tieto platiť a zároveň, aby bola istina splatená v lehote do 1 roka od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 28 % ročne z nezaplatenej istiny 1.355,89 eura od 08.06.2018 do zaplatenia, súd v tejto časti žalobu zamietol. Bolo preukázané, že v zmysle všeobecných obchodných platných ku dňu zníženia povoleného prečerpania na 0,- eur je sadzba úroky stanovená vo výške 28%. Zároveň je však potrebné poukázať na skutočnosť, že v tomto prípade tým, že banka klienta zatvorila účet došlo k splatnosti všetkých pohľadávok klienta z povoleného prečerpania voči banke. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvné úroky od tohto dňa nepatria. Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút ako sú odplätne úroky a ten má sankčnú povahu. Podľa súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, ktorá nastala uzavretím účtu. Od tohto momentu sa stal splatným celý dlh a v dôsledku čoho nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie aj úrokov z úveru. (bližšie pozri napr. uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný (neúspešný bol len v časti príslušenstva) priznal plnú náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku do výroku II., ktorým bol zamietnutý zvyšok jeho žaloby, podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že sa nestotožňuje s argumentmi súdu prvej inštancie, ktorými súd odôvodnil zamietnutie zvyšnej časti jeho žaloby. Súd nesprávne posúdil nárok na úrok 28% p.a ako úrok po zosplatení úveru. Žalobca si daný nárok na úrok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z.. Samotný tento zákon počíta s možnosťou, že zostatok na účte vzniknutý titulom prekročenia bude úročený. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak, podľa § 18 ods. 1 uvedeného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Žalobca má za to, že zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon nevyžaduje uvedenie úrokovej sadzby v zmluve o účte, preto je zamietnutie nároku na úrok nedôvodné. Ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť. V zmysle judikatúry ESD zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Uvedené znamená, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach /ďalej aj ako VOP/. Výška úroku pri nepovolenom debete na účte bola upravená vo Výveske úrokových sadzieb. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Záväzok zo zmluvy prevzal ako dospelá osoba plne spôsobilá na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpil so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Pokiaľ z dokazovania nevyplynie, že osoba dlžníka pri uzatváraní zmluvy nemala dostatočné rozpoznávacíe schopnosti, súd nemôže bez ďalšieho predpokladať, že spotrebiteľ nie je schopný posúdiť obsah právneho úkonu, ktorý uzatvára s veriteľom a vyjadriť s ním súhlas. Ak aj z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil, keď súhlas s údajmi a dohodami uvedenými

v predtlačí osobne potvrdil svojim podpisom. Ďalej žalobca poukázal na to, že zmluva bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o bežnom účte. V zmysle § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.). V zmysle § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. V zmysle Všeobecných obchodných podmienok: - v zmysle bodu 3.4 banka vedie bežné účty výlučne na základe zmluvy o bežnom účte uzatvorenej medzi bankou a klientom. Zo zmluvy o bežnom účte vzniká banke záväzok viesť pre majiteľa bežný účet, avšak výlučne za podmienok v nej uvedených; - v zmysle bodu 3.8 klient musí mať na bežnom účte dostatok peňažných prostriedkov dostačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru poskytnutého bankou, na doplatku v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek ďalších finančných záväzkov voči banke; - v zmysle bodu 3.12 pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu, Ustanovenia ods. 8.8 (ustanovenia upravujúce úročenie prostriedkov poskytnutých formou úveru) sa použijú primerane. S oprávnením banky požadovať úroky za prečerpanie účtu počíta ako Obchodný zákonník, tak aj zákon o spotrebiteľských úveroch v § 18 ods. 1. Úrok z prekročenej čiastky po dobu nepovoleného prečerpania je teda odplatom, ktorú klient platí banke za čerpanie prostriedkov poskytnutých bankou nad rámec zostatku na účte klienta. Žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zamietavom výroku II. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. Odvolaním žalobcu bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti /výrok II./, preto odvolací súd preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v tejto časti a vo vyhovujúcom výroku I. je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (367 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

8. Zásadnou odvolacou námietkou žalobcu je otázka dôvodnosti nároku na úrok zo sumy nepovoleného prečerpania bežného účtu (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka). Súd prvej inštancie považoval tento nárok za neopodstatnený preto, že sa jedná o úrok z peňažných prostriedkov, ktoré sú už splatné a preto žalobcovi úroky po dni splatnosti týchto pohľadávok už nepatria.

9. Odvolací súd musí súhlasiť s uvedeným názorom súdu prvej inštancie potiaľ, pokiaľ sa tento týka peňažných prostriedkov predstavujúcich úver, teda v pomeroch danej veci peňažných prostriedkov, ktoré predstavujú sumu povoleného prečerpania na bankovom účte žalovaného. Práva a povinnosti strán v prípade tzv. povoleného prečerpania bankového účtu sa riadia zmluvou o úvere /§ 710 Obchodného zákonníka/ a v takýchto prípadoch, rovnako ako pri iných úveroch, podľa odvolacieho súdu platí, že úroky z peňažných prostriedkov úveru patria veriteľovi len do momentu splatnosti istiny úveru, či už riadnej alebo predčasnej /v podrobnostiach viď. rozhodnutia tunajšieho súdu sp. zn. 5Co/147/2019 zo dňa 18. Decembra 2019, sp. zn. 5Co/93/2019 zo dňa 16. októbra 2019, sp. zn. 5Co/17/2019 zo dňa 15. mája 2019 - v ktorých konania bol žalobca stranou sporu/.

10. Čo sa týka peňažných prostriedkov, ktoré majú predstavovať tzv. nepovolené prečerpanie a nároku žalobcu na úrok z takýchto peňažných prostriedkov, tu musí odvolací súd doplniť odôvodnenie zamietavého rozhodnutia súdu prvej inštancie nasledovne:

11. Podľa odvolacieho súdu uplatnený nárok žalobcu na úrok zo sumy nepovoleného prečerpania nie je v súlade s právom, tak ako ani samotné nepovolené prečerpanie, pri ktorom to vyplýva už z jeho samotného názvu. Povinnosť klienta banky je zabezpečiť, aby zostatok bežného účtu neklesol pod výšku minimálneho zostatku. Banka pritom môže odmietnuť vykonať platby, v dôsledku ktorých by sa tak stalo. Je teda výlučne vecou banky, či poskytne klientovi s nedostatočným zostatkom na účte prostriedky na svoju ťarchu. Nepovolené prečerpanie, na ktorom žalobca zakladá svoj nárok, je tak výlučne na vôli veriteľa. Nejedná sa o formu úverovej zmluvy, pretože tu chýba vôľa dlžníka čerpať úver. Ak má dlžník povinnosť „neklesnúť“ so zostatkom účtu pod minimálny zostatok, neobstojí pritom súčasne jeho právo na čerpanie prostriedkov pod tento minimálny zostatok. Nepovolené prečerpanie, ktoré už svojim názvom vyjadruje skôr protiprávny stav než zmluvné dojednanie, preto musí odvolací súd posúdiť ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 53 Občianskeho zákonníka), z ktorej uplatnené právo na úrok nemožno veriteľovi priznať.

12. Na uvedenom závere nič nemenia ani ustanovenia § 2 písm. f) a § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Tieto zákonné ustanovenia, tak ako ich cituje vo svojom odvolaní žalobca, sa vzťahujú na prečerpanie bežného účtu, ktoré banka umožní, teda na tzv. povolené prečerpanie v zmysle § 710 Obchodného zákonníka /Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.)/. Vtedy sa práva a povinnosti strán spravujú zmluvou o úvere a strany si preto môžu dojednať úročenie sumy povoleného prečerpania. O takýto prípad však v danej veci nešlo, keď žalobca si uplatňoval úrok so sumy nepovoleného prečerpania. Pokiaľ by sa jednalo o prípad, že peňažné prostriedky najprv dlžník čerpal v rámci tzv. povoleného prečerpania a toto sa až neskôr pre neplnenie jeho zmluvných povinností zmenilo na tzv. nepovolené prečerpanie, nejedná sa podľa názoru odvolacieho súdu o nič iné ako zrušenie možnosti povoleného prečerpania spojené s vyhlásením splatnosti doteraz čerpaných peňažných prostriedkov povoleného prečerpania /opis rozhodujúcich skutočností žalobcom v žalobe takémuto posúdenie plne zodpovedá/ a úrok požadovaný žalobcom z takýchto peňažných prostriedkov je úrokom požadovaným z peňažných prostriedkov úveru po vyhlásení jeho mimoriadnej splatnosti. O nároku na takéto úroky potom platí to, čo je už vyššie uvedené, teda že žalobcovi nárok na úroky z peňažných prostriedkov úveru od momentu splatnosti úveru nepatrí.

13. Vzhľadom na uvedené závery odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti / výrok II./ ako vecne správny potvrdil.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešný žalovaný a má tak nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže mu však v odvolacom konaní preukázane žiadne trovy konania nevznikli, rozhodol odvolací súd tak, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).